

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayikra 5786

In memory of Moshe Klonimous ben Mordechai,
father of Kyra Jacob, on his yartzheit

Shabbat Times
17:32 18:29

Issue: 129

The Torah at the end of Ki Tisa describes how when Moshe came down with the second Luchot on the day of Yom Kippur, the day when Hashem finally forgave the people for the sin of the Golden Calf, his face was shining brilliantly. There were rays of light protruding from his face, to the degree that the people were in awe of him. From that time on, he would wear a mask to conceal this light and only reveal his face when speaking to and relaying the word of G-d. The question is what was it that caused his face to shine?

The Sages write how Moshe, after writing the Torah, had a bit of ink left in his quill which he inadvertently wiped across his face. It was the extra ink on his face from which the rays of light emanated. The question is, how could Hashem have given Moshe more ink than he actually needed? We would not expect excess ink of G-d to be left over after the Torah was written. Did Hashem over estimate the amount of ink Moshe would need to write a Sefer Torah?

There are at least two answers to this question. One is from this week's Parsha of Vayikra. The Baal HaTurim points out how the aleph at the end of the word Vayikra was written small. The term Vayikra is a term of endearment. It described Hashem's love for Moshe. Moshe, in his incredible humility, did not want to write such words about himself so he begged Hashem to allow him to write Vayikar without an aleph. Hashem insisted he write it with an aleph. Moshe could not bring himself to write a full size aleph so he wrote it small, because in his eyes, he too was small. This accounted for the extra ink in the quill, from which emanated his rays of light.

Another approach is found in Parshat Be'ha'alotcha where it states how "Moshe was the humblest of all men." The word humble is normally spelled *ayin, nun, yud, vav*, yet the letter *yud* is missing as it appears in the Torah. Again, Moshe could not bring himself to write how humble he was. Because Hashem insisted that he write it, he wrote it but without the *yud*. In his humility, he was simply not capable of writing the word in its complete form. As such, he had extra ink remaining in his quill that he wiped on his face, creating the rays of light.

Hashem relates to us midda k'negged midda, measure for measure. It seems ironic then, that Moshe's reward for his incredible humility was

to have glorious light shining from his face! The humble person doesn't seek the limelight, he prefers to stay hidden in the shadows, so why would Hashem literally shine the spotlight on Moshe to the degree that the people were in awe of him!? Now the people will certainly see how great Moshe was, the opposite of what a truly humble person wants!

The answer I believe is that the rays of light were not for Moshe's benefit but for the people's. Hashem wanted to show the people what true greatness looks like. Greatness does not stem from the amount of Torah a person knows, but from character. True greatness comes from, of all traits, humility. It is the person who shys away from the spotlight that people gravitate towards. The person who is arrogant and "full of himself" may think himself as great, but others don't. Not only are we not drawn to such a person, we are actually repelled by him.

Moshe, the more humble he became, the brighter the light he gave off to others, for it is the humble man who inspires others to be great. Perhaps this is why the medrash says that Mashiach will call out to the humble at the end of days, "Humble ones, the time for your redemption has arrived. And if you don't believe, look at My light that shines upon you." The light of Hashem shines and emanates from those who are humble and it has the power to bring Mashiach!

Today we long for an end to our wars. We long for the end of our suffering and we look forward to our redemption. There are so many signs that would suggest that the time for our redemption is upon us. We are witnessing Divine orchestration day in and day out. We see the leader of the free world, the President of the United States of America, the leader of Eisav, fighting alongside us as our equal, to defeat a common enemy. This is a union perhaps not seen since before Eisav fell out with his brother Yaakov, vowing to destroy him as opposed to helping him. When Eisav comes to our assistance and helps us, we are witness to a moment ripe for redemption. All the signs are there. What else is missing? Perhaps if we were to work on our character traits, the trait of humility in particular, as Moshe did, we would bring the rays of Hashem's light back to Am Yisrael, which Mashiach has told us, is his calling to arrive!

RCK RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Kimcha D'Pischa

Help families in our community celebrate Pesach with dignity

Scan the barcode

RCK RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

RCK Pesach Guide 5786

A PRACTICAL GUIDE FOR PESACH

SCAN TO DOWNLOAD

TABLE OF CONTENTS:

1. Preparing for Pesach	2. Cleaning for Pesach
• Mechirat Chametz 4	• Cleaning Checklist 6
• Bedikat Chametz 4	• Kashering Methods 7
• Bior & Bittul Chametz 5	• Kashering the Kitchen 8-9
• Erev Pesach & Fastburn Fast 5	
3. Product Information	4. Laws of the Seder
• Shopping Guide 10-11	• Halachot & Amounts 14-15
• Medicine & Cosmetics 12	• Seder Checklist 15
5. Zmanim	6. Divrei Torah
• Erev Pesach 16	• Torah Bytes 17-19
• Yom Tov 16	
• Chol Hamoed 16	

© RCKollel@gmail.com • 054-571-0582 • 108 Ahuzas, Ra'anana • RCKollel.com

NEW!!

RCK **PESACH Q&A WHATSAPP GROUP**

YOUR PESACH QUESTIONS ANSWERED BY RCK RABBIS

What's the proper way to kasher the sink and dishwasher for Pesach?

Do coffee beans require a kasher for Pesach certification?

YOUR RABBIS ANSWERING YOUR QUESTIONS

SCAN QR CODE TO JOIN

JOIN NOW! BEGINS THURSDAY MARCH 19, ROSH CHODESH NISSAN

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת ויקרא התשפ"ו

זמני השבת

17:32

18:29

Issue: 129

להצלחת עם ישראל

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: שוקולד פסק זמן שיש בו ממש חמץ - מותר למכור אותו במכירת חמץ?

תשובה: ההמלצה לצרכן הפרטי לא לסמוך על מכירת החמץ בכל מה שקשור לחמץ גמור, אלא אם כן יש בזה הפסד כספי ניכר. ולכן פסק זמן וכדו' - מומלץ לאכול לפני פסח ולא להשהות אותו בבית על סמך מכירת החמץ.

שאלה: האם ניתן להכשיר מכשיר ניג'ה גריל לפסח?

תשובה: בדרך כלל לא ניתן להכשירו מאחר ומשתמשים בו גם לצלייה אפייה ובישול של דברים יבשים, והפלטות שבאות במגע עם האוכל צריכות עקב כך ליבון חמור, והליבון החמור יהרוס את הציפוי שלהן, ועוד שקשה להגיע לכל המקומות במכשיר זה בשביל לנקות. ולכן יש לנקותו היטב ולאחסן אותו בפסח עם שאר כלי החמץ.

אדם הזורם עם דחפיו ללא הכוונה לא יגיע לשיאו המוסרי, אלא דווקא לעצלות ולגאווה. כך גם הבצק: אם נשאר אותו לנפשו, הוא יתפח מעצמו. אין צורך במאמץ כדי להפוך לחמץ - די בזמן. החמץ הוא ביטוי לטבע ללא יד מכוונת, וכאשר הטבע אינו מוגבל, הוא הופך לישות נפוחה של "אני" וגאווה.

זו הסיבה שבפרשת השבוע נאסר להעלות על המזבח "כל שאור וכל דבש". המזבח הוא המקום שבו האדם מתבטל מול האינסוף. בנקודת מפגש זו אין מקום לטבע פראי ולא-מרוסן; שם נדרשת הענווה המוחלטת של המצה.

החיפזון: פריצה מעבר לטבע כאן נכנס מושג ה"חיפזון". ביציאת מצרים, הגאולה הגיעה בחיפזון משום שהיה צורך "לדלג" מעל הטבע. בעולם שבור, גילוי שכינה הוא פריצה של המסגרת, שכן המסגרת הטבעית מעבדת וחוסמת. המצה, הנאפית בחיפזון, מבטאת את היכולת האנושית לקטוע את הזרימה השלילית של הטבע כדי לפגוש את האלוהות. עם זאת, החיפזון הוא פתרון זמני בלבד. שבעת ימי הפסח הם מעין "מרחב אימון" מרוכז: אנו מתנתקים מן החמץ למשך שבוע כדי להפנים את השיעור. כך, כאשר נחזור לאכול חמץ במהלך השנה, נביא עמנו את תודעת המצה - הידיעה שאנו שולטים בטבע, ולא הוא בנו.

המבט לעתיד: טבע הזורם עם הקדושה שיאו של התהליך מתואר בנבואת הגאולה העתידית: "כִּי לֹא בְחִפְזוֹן תֵּצְאוּ" (ישעיהו נ"ב).

לעתיד לבוא, החיפזון יהפוך לחיסרון, משום שבעולם מתוקן הטבע כבר לא ימשוך לרע. הגילוי האלוהי לא יצטרך לפרוץ את המציאות מבחוץ, אלא יזרום מתוכה. כאשר הטבע מזוכך, אין עוד צורך במלחמה בפירורים - גם החמץ, התהליך והזמן עצמם יהפכו לכלים של קדושה.

שאלה: לספרדים שאוכלים אורז בפסח - כמה פעמים צריך לברור את האורז לפני פסח? אני רגילה לעשות זאת 3 פעמים אבל שמעתי שכיום לא צריך. מה נכון?

תשובה: אכן יש בזה שיטות שונות

כדאי לדבוק במנהג לבדוק את האורז 3 פעמים כפי שנהגו בדורות הקודמים, אבל ניתן לקיים את המנהג כך:

(א) לקנות אורז עם כשרות טובה לפסח - במקרה כזה כבר עשו בדיקה אחת על ידי מכונה במפעל עצמו.

(ב) בבית לבדוק לפני פסח פעם אחת את כל הכמות של האורז שרוצים להשתמש בה לפסח.

(ג) במהלך הפסח לפני שבאין להכין אורז לוקחים מהאורז הברור כוס אורז (למשל) וקודם ההכנה בודקים אותו שוב (וגם אם ימצא גרגיר דגן בדרך כלל גרגר זה אינו חמץ כרגע מאחר שעדיין לא בא במגע עם מים) כך יוצא שבודקים את האורז 3 פעמים, פעם אחת המפעל עושה עבורנו, פעם אחת אנחנו עושים בעצמנו בבית לפני פסח, ופעם אחת בפסח עצמו ממש לפני ההכנה.

יד על ההגה: סוד החמץ והחיפזון בעולם שבור

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

במבט שטחי, המלחמה היהודית בחמץ נראית כמעט אובססיבית. איסור "בל יראה ובל ימצא", החיפוש אחר כל פירור, והעונש החמור של כרת - כל אלה מעוררים תמיהה: מה כל כך נורא בבצק שתפח? הרי חמץ אינו רעל; זהו המאכל הבסיסי שלנו לאורך כל השנה, ואף במקדש הוקרבו קרבנות שכללו חמץ, כמו שתי הלחם.

כדי להבין את פשר ה"מלחמה", עלינו לברר מהו החמץ ומהי המצה ברובד העמוק של הטבע האנושי.

מבחן הפוטנציאל: למה דווקא דגן?

נקודת המוצא להבנה זו טמונה בהלכה מפתיעה: מצה כשרה חייבת להיעשות דווקא מחמשת מיני דגן - אותם חומרים שבאופן טבעי מסוגלים להחמיץ. מצה העשויה, למשל, מקמח תפוחי אדמה, פסולה למצוות אכילת מצה.

המסר כאן מהותי: היהדות אינה מבקשת מאיתנו לברוח מן הטבע אל מקום "ניטרלי" וחסר יצרים. היא לוקחת את החומר היצרי ביותר, התופח והעוצמתי - ודורשת מאיתנו לעצור אותו רגע לפני שהוא יוצא משליטה. המצה אינה היעדר טבע; היא טבע מרוסן. היא עדות לכך שהאדם אוזח בהגה ואינו נסחף עם הזרם.

החמץ כבירת המחדל של הטבע

במחשבת ישראל, החמץ מסמל את הגאווה, הכעס והתאוה. אך האם הטבע הוא רע? התשובה היא שהטבע ניטרלי, אך בעולם "שבור" יש לו נטייה מובנית להידרדר כלפי מטה.

כאשר אומרים על אדם שהוא "עושה כל מה שבא לו", אין זו מחמאה.